

[Morten Lange.]

mod, det er en meget koldsindig og fornuftig beregning.

Men som nævnt, når man sætter ørebeløbet for lavt, så er kravene til taktreguleringen naturligvis stadig væk større, og jeg er glad ved det ændringsforslag, som er kommet fra regeringens side. Det er et klart tilsagn om, at disse forhandlinger skal føres, ikke bare at de kan føres, men at de skal føres. Jeg er ikke i tvivl om, at det bliver nødvendigt.

Jeg står noget mere usikker over for, hvorledes det vil gå med en række andre, som ikke er offentligt ansat, men har tilsvarende lønvilkår. Og det gør jeg bl. a. fordi jeg ved, at nogle af disse grupper er under hårdt pres. Vi har nylig set, hvordan funktionærgrupperne i ØK er blevet behandlet. Det er bestemt ikke taktreguleringer, man har talt om dér. Tværtimod er det et meget hårdt påtryk fra selskabet, når man ikke engang kan unde dem dyrtidsreguleringen. Jeg er bange for, at den taktregulering, som vi jo stiller til rådighed fra statens side, får svært ved at smitte af på de øvrige løngrupper med tilsvarende lønsystemer. Det er direkte bekymrende på linje med bekymringen over de for lave øresatser.

Så synes jeg ærlig talt, at regeringen kunne have sparet os for at opretholde det snurrepiberi med de opsparede parter af dyrtidsportionerne. Jeg ved nok, at det går ud over de lidt mere velbøjgede tjenestemænd, og derfor er sympatien naturligvis passende dertil, men det er og bliver en besværlig ordning, som burde afskaffes samtidig med, at vi går over til de ensartede ørebeløb. Det er en rimelig ting at gøre, og hvis man har en lille smule forståelse for at udnytte tiden mellem anden og tredje behandling på fornuftig vis, så synes jeg, regeringen skulle tage at genoverveje, om ikke det her netop var en af den slags tossede knaster på lovgivningen, som man, når man har en god anledning til det, opgiver. Jeg synes, det kunne nås endnu, og jeg håber, det vil blive nået.

Det hele er naturligvis påvirket meget af, at vi nu har fået det 100-stillede pristal. Hvis ørebeløbene havde været fornuftige, hvis vi havde haft tillid til, at de kunne passe godt ind i systemet, så ville socialistisk folkeparti ikke have haft noget at ind-

vende imod en sådan 100-stilling af pristallet. Det må jo ifølge sagens natur ske en gang imellem, hvis ikke pristallet skal komme til at virke fuldstændig skævt. Tidspunktet er formodentlig nogenlunde velvalgt, når vi nærmer os 150, men under hensyn til de takster, det skal reguleres ind på, så vil vi beskedent afholde os fra at stemme, ikke af modvilje mod en almindelig 100-stilling, men for det, den skal bruges til, og det er jo det, som er væsentligt i dette tilfælde.

Tjenestemandspensionsloven er igen påvirket af de forringede satser. Vi har heller ikke dér noget imod, at man går over til en ensartet regulering, men vi har noget imod satserne, og vi vil i konsekvens heraf stemme imod de ændringsforslag til tjenestemandspensionsloven, som her er stillet.

Jeg skal kun sige nogle enkelte yderligere bemærkninger om den totale virkning af det lovkompleks, som her bliver ført igennem. I virkeligheden er det måske langt mere skelsættende, end dette folketing har gjort sig klart, også langt mere skelsættende end svarende til den kvalitet, arbejdet har, og til de ringe resultater, det når. Det er alligevel skelsættende i sit princip, for det medfører en sådan ensartethed på arbejdsmarkedet, hvad angår lønforhold, at det ikke kan undgå at få meget interessante konsekvenser for kommende lønforhandlinger.

Jeg er meget interesseret i at høre, hvilke tanker ikke mindst LO-området har gjort sig med hensyn til, hvorledes en kommende overenskomstsituation skal behandles, hvad angår de generelle krav. For ensartede ørebeløb for alt, hvad der hedder lønmodtagere i Danmark, eller næsten så, giver en ny forhandlingssituation, og jeg er skam ikke sikker på, at den har været særlig grundigt overvejet nogen steder.

Jeg skal ikke nu snakke om konsekvenserne af det, men jeg tror, de bliver ganske vidtrækkende, og netop derfor er jeg bekymret over, at søsætningen sker på så karrige vilkår, som gør netop disse lange virkninger yderligere besværlige at få rettet op på en fornuftig måde.

Og så endelig et spørgsmål til sidst: kan dette system holde? Kan de systemer, vi her lægger frem, holde i en 2-årig periode uden ganske betydelige ændringer midtvejs? Det er svært at spå om, men jeg har indtrykket